त्रादिकाएउं

VI.

पुर्या तस्यामयोध्यायां वेदवेदाङ्गवित्तमः। दीर्घदर्शी मक्तातेजाः पौरजानपद्प्रियः ॥ १॥ र्द्वाकूणामित्रयो यज्वा धर्मभृतां वरः। मरुर्षिकल्पो राजर्षिस्त्रिषु लोकेषु विश्वतः ॥ २॥ बलवान् विजितामित्रो नीतिमान् नियतेन्द्रियः। धनधान्यर्डिविभवैः शक्रवैश्रवणोपमः ॥ ३॥ श्रादिराजो मनुरिव प्रजानां परिरक्तिता राजा दशरयो नाम बभूव त्रिदशोपमः ॥ ४ ॥ तेन सत्याभिसंधेन त्रिवर्गमनुपश्यता । पालिताभूत् पुरी सा तु शक्रेणेवामरावती ॥५॥ कृष्टपुष्टजने तस्मिन् पुरे नैवाबङ्गश्रुतः। कश्चिदासीत्ररो नापि कश्चिदन्यायवृत्तिमान् ।। ६।। न चाल्पनिचयः कश्चिदासीत् तत्र पुरे नरः। न चाप्यासीदसंतुष्टः कुटुम्बी तत्र कश्चन ॥०॥ न कर्द्यः कश्चिरासीन्नानृती न शठो ऽपि वा। न मानी न च संरम्भी न नृशंसो न कत्थनः ॥ ६॥ नामहात्मा न पिश्ननो न परस्वोपतीवकः। न चावर्षसङ्खापुर्न दीनो नाबङ्कप्रज्ञः ॥ १॥